

- łącznie z wagą bezpośredniego opakowania . . . 200.—
 b) w innych opakowaniach . 180.—
 p. 3 Herbata cegiełkowa (czarna i zielona) 180.—
 UWAGA: Herbata denaturowana do wyrobu teiny za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu bez cła

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
K. Niezabytowski

7.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 27 listopada 1926 r.

o utworzeniu gminy wiejskiej Tarnówka w powiecie Radziechów w województwie tarnopolskim.

Na mocy art. 1 i 4 ustawy z dnia 22 września 1922 roku w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów: rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 86 poz. 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Z gminy Płowe w powiecie Radziechów w województwie tarnopolskim wyłączają się następujące parcele:

1373/1, 1373/2, 1373/3, 1373/4, 1373/5, 1373/6, 1373/7, 1373/8, 1373/9, 1373/10, 1374/1, 1374/2, 1375/1, 1375/2, 1376, 1380/1, 1380/3, 1380/4, 1380/5, 1380/6, 1380/7, 1380/8, 1380/9, 1383/1, 1383/2, 1383/3, 1383/4, 1383/5, 1383/6, 1383/7, 1383/8, 1383/9, 1383/10, 1383/11, 1383/12, 1384/1, 1384/2, 1384/3, 1384/4, 1384/5, 1384/6, 1386/1, 1386/2, 1386/3, 1386/4, 1386/5, 1386/6, 1386/7, 1388/1, 1388/2, 1388/3, 1389/1, 1389/2, 1389/3, 1389/4, 1389/5, 1389/6, 1389/7, 1389/8, 1389/9, 1389/10, 1389/11, 1389/12, 1389/13, 1389/14, 1389/15, 1389/16, 1389/17, 1389/18, 1389/19, 1389/20, 1389/21, 1389/22, 1390/1, 1390/3, 1390/4, 1390/5, 1391/1, 1391/3, 1391/4, 1391/5, 1391/6, 1391/7, 1391/8, 1391/2, 1390/2, 3192/1, 1392/2, 1393/1, 1393/2, 1393/3, 1393/4, 1393/5, 1393/6, 1394/1, 1394/2, 1394/3, 1394/4, 1394/5, 1394/6, 1394/7, 1394/8, 1394/9, 1394/10, 1394/11, 1394/12, 1394/13, 1394/14, 1394/15, 1394/16, 1398/1, 1398/2, 1398/3, 1398/4, 1398/5, 1398/6, 1398/7, 1398/8, 1398/9, 1398/10, 1398/11, 1398/12, 1398/13, 1398/14, 1399, 1400/1, 1400/2, 1400/3, 1401/1, 1401/2, 1401/3, 1401/4, 1401/5, 1401/6, 1401/7, 1401/8, 1404/1, 1404/2, 1404/3, 1404/4, 1404/5, 1404/6, 1404/7, 1404/8, 1404/9, 1404/10, 1408/11, 1408/1, 1408/2, 1408/3, 1410/1, 1410/2, 1410/3, 1410/4, 1410/5, 1410/6, 1410/7, 1410/8, 1410/9, 1410/10, 1410/11, 1410/12, 1410/13, 1410/14, 1410/15, 1410/16, 1410/17, 1410/18, 1410/19, 1410/20, 1410/21, 1410/22, 1410/23, 1411/1, 1411/2, 1412, 1413, 1413/1, 1413/2, 1413/3, 1413/4, 1413/5, 1413/6,

1413/7, 1413/8, 1413/9, 1413/10, 1413/11, 1413/12, 1413/13, 1413/14, 1413/15, 1413/16, 1413/17, 1413/18, 1413/19, 1413/20, 1413/21, 1413/22, 1413/23, 1413/24, 1413/25, 1413/26, 1413/27, 1413/28, 1413/29, 1413/30, 1413/31, 1413/32, 1413/33, 1413/34, 1413/35, 1413/36, 1413/37, 1413/38, 1602, 1603, 1604, 1605, 1606, 1607, 1608, 1609, 1610, 1611, 1616, 1406, 1377, 1380/2, i tworzy się z nich osobną gminę wiejską o nazwie „Tarnówka”, z siedzibą własnego zarządu gminnego w Tarnówce.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 kwietnia 1927 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

8.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 3 grudnia 1926 r.

w sprawie tymczasowych przepisów budowlanych na obszarach byłego zaboru rosyjskiego.

Na podstawie artykułu 3 dekretu Naczelnika Państwa z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów budowlanych na obszarach b. zaboru rosyjskiego (Dz. P. P. P. № 14 poz. 176) zarządza się co następuje:

§ 1. Do wydawania orzeczeń i zarządzeń, których wydawanie według rozporządzenia b. General-Gubernatora Warszawskiego z dnia 29 listopada 1916 roku, dotyczącego sporządzania planów zabudowy (Dz. rozp. Gen. Gub. Warsz. № 58 poz. 226) należało do Naczelnika powiatu bądź Prezydenta policji, są powołani:

- w miastach niewydzielonych z powiatów, tudzież w miejscowościach wiejskich—Starosta;
- w miastach wydzielonych z powiatów z wyjątkiem miast, będących siedzibą urzędów wojewódzkich—Wojewoda;
- w miastach będących siedzibą urzędów wojewódzkich i w mieście stołecznem Warszawa—Minister Robót Publicznych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

9.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 9 grudnia 1926 r.

o nauce szkolnej religii katolickiej.

Na mocy art. 1 ustawy z dnia 4 czerwca 1920 r. o tymczasowym ustroju władz szkolnych (Dz. U. R. P. № 50, poz. 304) i art. 2 ustawy z dnia 23 kwietnia

1925 r. (Dz. U. R. P. № 47, poz. 324) o zatwierdzeniu układu ze Stolicą Apostolską określającego stosunek Państwa do Kościoła Rzymsko-Katolickiego, zarządza się co następuje:

§ 1. Zgodnie z art. 120 Ustawy Konstytucyjnej i z art. XIII Konkordatu pomiędzy Stolicą Apostolską a Rzeczpospolitą Polską z dnia 10 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. z r. 1925 № 72, poz. 501) nauka religii katolickiej jest obowiązkową dla uczniów katolików we wszystkich szkołach (z wyjątkiem szkół wyższych) państwowych, publicznych i samorządowych oraz w szkołach prywatnych, korzystających z zasiłków państwowych lub samorządowych, albo posiadających prawa szkół państwowych lub publicznych.

§ 2. Obowiązek władz szkolnych dostarczenia nauczyciela religii istnieje, gdy liczba dzieci katolickich w szkole wynosi co najmniej dwanaście. Gdy ilość dzieci liczby tej nie osiąga, będą dzieci te łączone z dziećmi szkół sąsiednich. Gdyby i to nie było możliwym, inspektor szkolny lub dyrektor szkoły zwróci się do miejscowego duszpasterza, lub za porozumieniem się z ordynariuszem do osoby świeckiej o podjęcie się nauczania religii bez wynagrodzenia.

§ 3. Ilość godzin i plan nauki religii katolickiej ustala Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z kompetentnymi władzami kościelnymi.

Nauka religii udzielana będzie na podstawie podręczników posiadających oprócz aprobaty Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego aprobatę kościelną i poleconych dla szkół przez właściwego Biskupa Djecejalnego.

§ 4. O udzieleniu urlopu, stabilizacji, zmianach w stosunku służbowym, rozwiązaniu stosunku służbowego, przeniesieniu w stan spoczynku, wdrożeniu śledztwa dyscyplinarnego, nałożeniu kary dyscyplinarnej lub porządkowej, lub orzeczeniu uwalniającem zawiadamia władza szkolna właściwego Biskupa Djecejalnego.

§ 5. Biskup Djecejalny wykonywa przysługujące mu prawo wizytacji i nadzoru osobiście lub przez wyznaczonych przez siebie odpowiednich kapłanów (wizytatorów religii), których nazwiska będą podane do wiadomości władz szkolnych.

§ 6. Wizytatorowie, inspektorowie szkolni oraz kierownicy szkół o poziomie średnim mają prawo wizytowania nauki religii katolickiej, nie mogą jednak egzaminować uczniów i winni ograniczyć się do uwag pedagogiczno-dydaktycznych.

Duchownego nauczyciela religii katolickiej w szkołach powszechnych może wizytować tylko inspektor szkolny lub wyższe władze szkolne. Natomiast kierownicy szkół powszechnych mogą tylko być obecni na nauce religii prowadzonej przez duchownych, bez prawa czynienia jakichkolwiek uwag.

§ 7. Praktyki religijne młodzieży szkolnej katolickiej należą do całości nauczania i wychowania

religijnego. Młodzież szkolna jest obowiązana brać w nich udział. Praktyki religijne, obowiązujące młodzież szkolną, są normowane przez władzę duchowną w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i przez władze szkolne wprowadzane w czyn. Obowiązujące praktyki religijne są następujące:

- a) w niedzielę i święta oraz na początku i na końcu roku szkolnego wspólne nabożeństwo z egzortą;
- b) co roku wspólne trzydniowe rekolekcje;
- c) trzy razy do roku (po rekolekcjach na początku i przy końcu roku szkolnego) wspólna spowiedź i komunja św. dla młodzieży;
- d) wspólna modlitwa przed lekcjami i po lekcjach, przepisana przez właściwą władzę kościelną, a wprowadzona przez władze szkolne.

Czuwanie według istniejących rozporządzeń nad wykonaniem przez młodzież wspólnych praktyk religijnych jest obowiązkiem księży prefektów, dyrekcji i kierownictw szkół i członków grona nauczycielskiego.

Jednorazowe lub dłuższe zwolnienie uczniów, całych klas lub szkoły od poszczególnych obowiązków wspólnych praktyk religijnych następuje po porozumieniu się dyrekcji i kierownictw szkół z księżmi prefektami.

Termin i miejsca praktyk religijnych układają dyrekcje i kierownictwa szkół z księżmi prefektami.

§ 8. Księża prefekci są nauczycielami i duszpasterzami młodzieży szkolnej w zakresie życia szkolnego. Jest więc ich szczególnym obowiązkiem czuwać nad życiem religijnym i narówni z innymi nauczycielami nad wychowaniem moralnem młodzieży szkolnej. Księża prefekci ze względu na swe stanowisko duszpasterskie mają obowiązek brać udział we wszystkich konferencjach, omawiających sprawę wychowania młodzieży szkolnej.

§ 9. W budżecie corocznym każdej szkoły o poziomie średnim wyznacza się pewną kwotę na potrzeby religijne. Wysokość kwoty ustala się według przepisów, wydanych w tym względzie dla pokrywania wydatków rzeczowych szkoły.

§ 10. Na naukę śpiewu kościelnego należy poświęcić część czasu, przeznaczoną na obowiązkowe nauczania śpiewu. Nauczyciel śpiewu jest obowiązany porozumieć się z księdzem prefektem co do doboru pieśni religijnych.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *K. Bartel*